

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203733
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819203733.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO 35 831 154 proti žalovanému Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., P. XXX/XXX, zastúpenému SLAMKA & Partners, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1735/29 o zaplatenie 852,25 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15Csp/76/2019-36 zo dňa 25. novembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol /výrok I./ a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal /výrok II./. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou dňa 30.08.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia 852,25 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 30.01.2017 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania, na tom základe, že so žalovaným uzavrel dňa 25.06.2014 zmluvu o pôžičke č. 6180386, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.000 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať 60 mesačnými splátkami po 30,84 eur a celkom mal zaplatiť 1850,40 eur. Žalovaný uhradil len sumu 741,98 eur. Keďže žalovaný pôžičku riadne nesplácal, veriteľ listom z 26.11.2016, predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaný informovaný listom z 24.01.2017. Celkový dlh žalovaného predstavoval 852,25 eur, pričom žalobca si neuplatnil ani zmluvnú pokutu.

2. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 25.06.2014 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6180386, ktorou poskytol veriteľ Consumer Finance Hodling a.s. žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 1.000 eur, ktorú mal splácať v splátkach po 30,84 eur mesačne s poistením, v počte splátok 60, celková čiastka bola 1.798,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 798,20 eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2014, termín konečnej splatnosti bol jún 2019, RPMN 29,4%, fixná ročná úroková sadzba 29,40%. Z pripojeného prehľadu splátok a úhrad vyplývalo, že žalovaný úver splácal v období od 21.07.2014 do 23.06.2016 a následne neuhradil žiadne platby, celkovo zaplatil 741,98 eur. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že veriteľ oznamoval žalovanému neuhradené splátky v sume 154,20 eur a upozornil ho, že ak nedôjde do 05.01.2017 k zaplateniu splátky splatnej v mesiaci september 2016 spoločnosť bude oprávnená úver zosplatniť. Uvedená upomienka bola doručovaná žalovanému dňa 09.12.2016, žalovaný na výzvu nereagoval. Oznamovaním o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017 vyplýva, že veriteľ s poukazom na predžalobnú upomienku a neuhradenie dlžných splátok oznámil zosplatnenie úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu 854,31 eur.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 53 ods. 9, § 565, §

100 ods. 1, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalované právo žalobcu z titulu predmetnej zmluvy o pôžičke je premlčané, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 25.06.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy žalovaný sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v dohodnutých splátkach po 30,84 eur mesačne a celkom mal zaplatiť 1.798,20 eur. Nebolo sporné, že žalovaný uhradil sumu 741,98 eur. Rovnako nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 26.11.2016 vyzýval žalovaného k zaplaceniu omeškaných splátok v celkovej výške 154,20 eur a upozorňoval žalovaného na úhradu splátky splatnej v mesiaci september 2016 do 05.01.2017 s tým, že ak nedôjde k úhrade pristúpi k zosplateniu úveru. Uvedené upozornenie súd považoval za upozornenie na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. K dátumu tohto upozornenia bol však žalovaný evidentne v omeškaní so splátkami splatnými ku dňom 20. 7.2016, 20.08.2016, 20.09.2016, 20.10.2016 a 20.11.2016. Právny predchodca žalobcu preto dôvodne ku dňu 19.01.2017 úver zosplatnil, pretože žalovaný neuhradil ani po výzve žiadne splátky. Uvedené oznamoval žalovanému oznámením zo dňa 24.01.2017, pričom odkazoval na predžalobnú upomienku. Súd preto uzavrel, že uvedené skutkové tvrdenia žalobcu neboli sporné, preto vychádzal zo záveru, že ku dňu 19.01.2017 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky, pretože žalovaný nezaplatil omeškanú splátku za júl, august, september, október, november, december 2016. Veriteľ mal v zmluve s dlžníkom dohodnutú možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti v bode 12.2 zmluvy, podľa ktorého dojednanie je spoločnosť oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace. Z listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu najskôr upozornil žalovaného na omeškanie všetkých splátok omeškaných ku dňu predžalobnej upomienky v celkovej sume 154,20 eur, čo zodpovedá presne omeškaniu 5 splátok. Najstaršou omeškanou splátkou bola neuhradená splátka za mesiac júl 2016, ktorá bola splatná ku dňu 20.07.2016. Právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť sa viaže k prvej omeškanej splátke, pretože vtedy môže prvýkrát využiť svoje právo a pokiaľ následne za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti, môže sa zosplatenie týkať len nezaplatenia najstaršej neuhradenej splátky. Preto podľa názoru súdu ak chce veriteľ udržať v platnosti zosplatenie ako také vzhľadom na zmluvné dojednanie, najstaršou omeškanou splátkou, len pre ktorú môže pristúpiť k zosplateniu, je splátka za júl 2016. Trojročná premlčacia doba, ktorá sa začína počítať od splatnosti práve tej splátky, pre ktorú veriteľ zosplatnil alebo mohol prvýkrát zosplatiť sa počíta v danom prípade od mesiaca júl 2016 a táto uplynula v mesiaci júl 2019. Žalobca podal žalobu na súd 30.08.2019 je žaloba podaná oneskorene, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalované právo je premlčané, pričom na premlčanie prihliadal súd prvej inštancie postupom podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Posudzujúc počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že v dôsledku zosplatenia pôžičky pre nezaplatenie splátky splatnej v júli 2016 začala plynúť premlčacia doba počnúc mesiacom júl 2016, pretože v tomto mesiaci sa stala splatná splátka, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti pôžičky. Trojročná premlčacia doba uplynula dňa 21.07.2019, t.j. tri roky po splatnosti splátky za júl 2016, pričom žalobca podal žalobu dňa 30.08.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Len pri výklade zvolenom súdom dochádza k účinnej ochrane spotrebiteľa, pretože ak veriteľ jasne v úkone zosplatenia neuvádza, pre ktorú konkrétnu splátku zosplatiť úver a odkazuje na predchádzajúci úkon, a to predžalobnú upomienku, kde upozorňuje na omeškanie piatich neuhradených splátok, nemožno pripustiť výklad, že veriteľ zosplatiť úver pre splátku len bezprostredne predchádzajúcu úkonu zosplatenia. Vzhľadom na zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania, súd prvej inštancie sa nezaoberal ďalšími skutkovými okolnosťami.

4. O nároku žalovaného na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. V konaní bola plne úspešný žalovaný, ktorý si trovy konania neuplatnil, preto súd vyslovil, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca bol toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádzal z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor, podľa ktorého

v dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. Žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v uviedol, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukázal aj na aktuálne uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 30 splátok evidoval úhradu 25 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 26. splátkou ako prvou celou neuhradenou splatnou dňa 20.07.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.10.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.10.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukázal na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.09.2016. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný nepodnikol po výzve kroky smerujúce k splateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku, nakoľko pokiaľ veriteľ neuplatní právo na vyhlásenie mimoriadne splatnosti dlhu pre niektorú splátku do splatnosti nasledujúcej splátky, obnovuje sa mu uvedené právo v prípade každej splátky. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.07.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.10.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Žalobca je toho názoru, že právne posúdenie súdu má za následok skrátenie zákonom stanovenej premlčacej doby o tri mesiace. Takéto posúdenie súdu je narušením ústavnoprávneho princípu právnej istoty veriteľa v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý v dôsledku súdnej modifikácie jasného a zrozumiteľného zákonného ustanovenia je ukracovaný na svojich právach a nemôže tak očakávať spravodlivé a právne korektné rozhodnutie vo veci. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 74,48 Eur. 6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. V priebehu odvolacieho konania žalobca podal návrh na pripustenie zmeny na strane žalobcu s odôvodnením, že pohľadávku, ktorá je predmetom sporu postúpil tretej osobe. Odvolací súd uznesením č.k. 5CoCsp/9/2020-76 zo dňa 06.05.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2020, pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil žalobca Intrum Slovakia, s.r.o.

8. Následne Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Dokazovaním vykonaným v spore súdom prvej inštancie bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, a to na základe zmluvy o pôžičke č. 6180386 zo dňa 25.06.2014, vo výške 1.000 eur ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 60-timi pravidelnými mesačnými splátkami po 30,84 eur, pri RPMN 29,40% s ročnou úrokovou sadzbou 29,40%, pričom celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola suma 1.798,20 eur. Z prehľadu splátok zároveň vyplýva, že žalovaný zaplatil celkovo do zosplatnenia úveru sumu 741,98 eur, pričom posledná úhrada splátok bola uskutočnená dňa 23.06.2016. Následne žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 oznámil žalovanému neuhradené splátky vo výške 154,20 eur a upozornil ho, že ak nedôjde do 05.01.2017 k zaplateniu splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude oprávnený úver zosplatniť. Následne žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 24.01.2017 a vyzval žalovaného k zaplateniu sumy 854,31 eur.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplatneniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prvom rade je teda potrebné skúmať, či medzi zmluvnými stranami existovala dohoda podľa § 565 Občianskeho zákonníka a následne, v prípade, že veriteľ využil svoje právo predčasného zosplatnenia dlhu, ustáliť začiatok plynutia premlčacej lehoty podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby predčasne zosplatneného úveru. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Začiatok plynutia premlčacej doby je teda potrebné počítať od zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru.

15. V danej veci súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval, keď začiatok plynutia premlčacej doby práva žalobcu na zaplatenie predčasne zosplatneného úveru počítal od najstaršej omeškanej splátky úveru, a nie od dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Odvolací súd poukazuje na to, že zosplatnenie úveru právnym predchodcom listom zo dňa 24.01.2017 síce neobsahovalo údaj, pre ktorú splátku predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru, ale obsahovalo odkaz veriteľa na predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016 a z tej vyplýva, že veriteľ upozorňuje dlžníka, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude oprávnený úver zosplatniť.

16. Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že právny predchodca žalobcu voči žalovanému jasne a zrozumiteľne prejavil vôľu, že ak žalovaný neuhradí splátku úveru splatnú v mesiaci september 2016, využije svoje právo zosplatnenia úveru. Aj keď následne už právny predchodca žalobcu v písomnom úkone zosplatnenia úveru neuviedol konkrétnu splátku úveru, pre nezaplatenie ktorej zosplatňuje úver, je z jeho predchádzajúceho konania zrejmé, že sa tak stalo pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci september 2016, t.j. pri splatnosti splátok 20. dňa v mesiaci, išlo o splátku splatnú dňa 20.09.2016. Od uvedeného dňa potom treba počítať trojročnú premlčaciu dobu podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Jej koniec pripadol na piatok 20.09.2019. Keďže žalobca podal svoju žalobu na súde dňa 30.08.2019, urobil tak včas, v rámci premlčacej doby a jeho právo na zaplatenie zosplatneného úveru tak premlčané nie je. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu pre premlčanie uplatneného práva je teda založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

17. Uvedený záver odvolacieho súdu platí pre prípad, že zosplatnenie úveru právnym predchodcom žalobcu bol platný právny úkon z hľadiska podmienok § 565 Občianskeho zákonníka, teda že právo na zosplatnenie úveru pre nezaplatenie niektorej zo splátok úveru si strany platne dojednali a zároveň

právny predchodca žalobcu ako veriteľ využil toto svoje právo v lehote do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky úveru /tu je potrebné v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka považovať za najbližšie nasledujúcu splátku úveru tú splátku, ktorá ako je ako prvá splatná po lehote 3 mesiacov od splatnosti splátky úveru, pre nezaplatenie ktorej sa úver zosplatňuje/. Splnenie týchto podmienok však doposiaľ súd prvej inštancie neposudzoval.

18. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou v ďalšom konaní bude vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu preskúmať, či došlo k platnému zosplatneniu úveru predchodcom žalobcu s ohľadom na nutnosť dojednaní práva zosplatnenia úveru medzi stranami a časovo limitované využitie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V prípade, že súd prvej inštancie dospeje k záveru, že strany si právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka platne dojednali a právny predchodca žalobcu toto právo aj v súlade so zákonom využil, posúdi súd prvej inštancie premĺčanie práva žalobcu na zaplatenie zosplatneného úveru podľa § 103 Občianskeho zákonníka v zmysle uvedených záverov odvolacieho súdu, posúdi dôvodnosť uplatneného práva žalobcu aj z ostatných zákonných hľadísk, a vo veci opätovne rozhodne.

20. V novom rozhodnutí o náhrade trov konania je súd prvej inštancie povinný rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).